

Mál nr. 375/2021**M og
V v/ áhafnartryggingar X****Skilyrði „slysahtaksins“ vegna líkamstjóns 17. apríl 2020.****Gögn.**

Málskot, móttækið 5. október 2021, ásamt fylgiskjölum nr. 1-8.
Bréf V til nefndarinnar, dags. 3. nóvember 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi orðið fyrir meiðslum við störf sín um borð í fiskiskipi hjá X þann 17.4.2020. Í málskoti M er atvikum lýst á þá leið að hann hafi verið að færa pönnu fulla af grálúðu frá þökkunarborði að frystitæki, þar sem hann þurfti að renna henni inn í þar til gerða hillu. Pannan hafi verið 38 kg að þyngd og hafi hann þurft að lyfta henni upp í rúmlega axlarhæð til að koma henni fyrir í lausri hillu. Kveðst M hafa skrið fótur á hálum gúmmímottum, þar sem þær voru ataðar sjó og slori, þegar hann rykkti pönnunni upp í nauðsynlega hæð og inn í hilluna. Við það hafi hann fengið slæman hnykk á vinstri öxl og upphandlegg. Kveðst hann strax hafa fundið fyrir verkjum en þó reynt að halda áfram vinnu. Fljótlega eftir atvikið hafi hann þó farið upp í brú og greint yfirmönnum frá atvikinu og óskað eftir því að það yrði skráð í skipsdagbók. Honum hafi hins vegar verið neitað um það. Þrátt fyrir eymsli kveðst hann hafa haldið áfram vinnu eftir fremstu getu. Við lok sjóferðar þann 29. apríl hafi verið gengið frá tilkynningu um atvikið til Sjúkratrygginga Íslands og um sama leyti hafi skipstjóri skráð færslu um atvikið í skipsdagbók, en án þess að ræða það við M eða óska eftir nánari lýsingu hans á atvikum.

Í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 29.4.2020, er atvikum lýst á þá leið að M hafi verið að setja pönnu í efstu hillu í frystitæki sem er ca axlarhæð og rykkt henni upp til að reyna að renna pönnunni inn í frystitækið. Við það hafi eitthvað gerst í upphandleggi vinstri handar sem leiðir til þess að hann geti ekki beitt höndinni og að það sé mjög sársaukafullt fyrir hann að lyfta höndinni upp fyrir axlir. Í skipsdagbók kemur fram að M hafi verið við vinnu á millidekki og að þegar hann var að setja pönnu af grálúðu í frystihólf hafi eitthvað gefið sig í upphandlegg vinstri handar. Þá er skráð að vindhraði hafi verið 12 m/sek. Í sjúkraskrá heilsugæslu, dags. 30.4.202, kemur fram að M hafi verið að lyfta frystipönnu þegar hann fékk slink á vinstri upphandlegg/öxl. Var hann í kjölfarið sendur í myndgreiningu. Samkvæmt niðurstöðum myndgreiningar voru engar slitbreytingar í glenohumeral lið en miklar breytingar og fjöldi kalkana í AC liðnum með fjölda kalkana inn við claviclar endann. Í málinu liggur einnig fyrir yfirlýsing samstarfsmanns M, dags. 15.4.2021, þar sem hann kveðst hafa orðið vitni að því þegar M slasaðist. Lýsir samstarfsmaðurinn atvikum á þá leið að M hafi verið að ganga frá frystipönnu þegar hann rann á hálum mottum sem auk sjóveltings varð til þess að M fékk slink á öxlina.

M telur að líkamsmeiðsl sínum verði rakin til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar, sem falli undir slysahtak vátryggingarskilmála áhafnatryggingarinnar. V hefur hafnað bótaskyldu á þeim grundvelli að M hafi ekki orðið fyrir slysi í skilningi slysahtaks vátryggingarskilmálans, þar sem ekki hafi verið um utanaðkomandi atvik að ræða. Vísar V til þess að ekkert sé minnst á utanaðkomandi atvik í tilkynningum og málsögnum fyrr en þann 27.11.2020. Telur V að um sé að ræða breytta frásögn sem sem geti ekki haft áhrif á afstöðu félagsins. Þá vísar V til þess að meiðsli M séu álagsmeiðsli sem ekki eru til komin vegna slyss í skilningi slysahtaksins heldur eigi þau sér stað innra með líkama hins vátryggða og komi gjarnan vegna rangra hreyfinga.

Álit.

Ágreiningur málsins snýst aðallega um það hvort þau líkamsmeiðsl sem M glímir við í vinstri öxl verði rakin til bótaskylds slyss í skilningi 1.1. gr. vátryggingarskilmálans. Í 1.2. gr. skilmálans er að finna svohljóðandi skilgreiningu á hugtakinu slys: „Með orðinu „slys“ er hér átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans.“. Tilkynning um atvikið til Sjúkratrygginga Íslands, skráning í skipsdagbók og skráning í móttökuskrá heilsugæslu ber það með sér að eitthvað hafi gefið sig í öxl eða upphandlegg M þegar hann var að lyfta þungri pönnu upp fyrir axlarhæð. Lýsingar á því að eitthvað utanaðkomandi hafi valdið þessum meiðslum, svo sem að M hafi skrið fótur á hálu undirlagi og/eða runnið til vegna

sjólags, koma hins vegar ekki til fyrr en rúmu hálfu ári eftir slysið, þegar M tilkynnti tjónið til V. Sjúkragögn bera það enn fremur með sér að þau meiðsli sem M glímir við teljist til álagsmeiðsla en ekki til meiðsla eftir áverka eða annað skyndilegt utanaðkomandi atvik.

Með hliðsjón af framangreindu er það niðurstaða nefndarinnar að ekki hafi verið sýnt fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni vegna skyndilegs eða utanaðkomandi atburðar, sbr. áðurgreint skilmálaákvæði. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr áhafnatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki bótarétt úr áhafnatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 30. nóvember 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.